

VATROSLAV LOPAŠIĆ

HATZ, postavljanje biste prof. Lopašića, 17. listopada 2016.

Profesor Vatroslav Lopašić hrvatski je fizičar rođen u Pakracu 1911. godine.

Teorijsku matematiku diplomirao je 1934. godine na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a 1938. godine doktorirao je eksperimentalnu fiziku. Od 1934. godine je asistent, a od 1943. godine izvanredni profesor teorijske fizike na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Profesura mu je bila oduzeta 1945. godine, a 1950. godine ponovno je izabran za izvanrednog profesora na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Bio je jedan od osnivača Instituta za fiziku JAZU, poslije Instituta Ruđer Bošković u Zagrebu, na kojemu je od 1952. do 1956. godine bio pročelnik odjela za elektroniku. Za redovitoga profesora fizike u Zavodu za fiziku Elektrotehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu izabran je 1958. godine.

Bio je predstojnikom Zavoda za fiziku ETF-a od 1950. do 1967. godine. Izabran je za dekana ETF-a u akademskoj godini 1959./1960., kao jedini dekan fizičar u povijesti ETF-a odnosno FER-a. Umirovljen je na ETF-u 1982. godine. Ukratko, u razdoblju kada je tadašnji ETF tek gradio svoj ugled i postupno zauzimao nezamjenjivo mjesto koje današnji FER ima, kao predstojnik i ugledni profesor fizike bio je jedan od stupova Fakulteta. Svojim radom uvelike je pridonio koncepciji nastavnih planova ETF-a, koji su se temeljili na potrebi jakog temeljnog dijela studija zasnovanog na matematici, fizici i osnovama elektrotehnike.

Profesor Vatroslav Lopašić posvetio je čitav svoj život fizici - proučavanju fizike i sveučilišnim predavanjima iz fizike na tehničkim fakultetima - razvijajući novu metodu predavanja utemeljenu na stvarnim pokusima što su se na katedri izvodili tijekom predavanja. Izravni uvid u pokuse te zajedničko uzimanje i obradu podataka uključivali su zapravo sve slušače u predavaonici. Bio je to pravi zajednički sveučilišni hod stjecanja znanja i zakona iz fizike, toliko važnih za inženjerske znanosti i njezine primjene. U takvoj metodi predavanja, demonstrira se i višestoljetna bit hrvatskoga sveučilišta kao zajednice (Universitas) nastavnika i studenata, nastave i istraživanja. Iza svakog njegovog predavanja stajao je veliki uloženi trud - mjeseci i godine rada. Dakle, za razliku od drugih profesora koji su pokuse izvodili da bi provjerili teoriju, on je teoriju stavljao u službu pokusa odnosno prakse.

Za svoje djelo i metodu u nastavi i znanosti fizike primio je niz priznanja: Orden rada sa zlatnim vijencem, nagradu i priznanje Grada Splita, zlatnu plaketu "Josip Lončar" (1976. godine), zlatnu plaketu Instituta Ruđer Bošković (1981. godine) te povelju Sveučilišta u Zagrebu za doprinose razvoju tehničkih znanosti. Profesor Lopašić bio je počasni član Društva inženjera i tehničara te Akademije tehničkih znanosti Hrvatske - HATZ.

Držanje i ponašanje profesora Lopašića u znanstvenom radu i društvu temeljilo se na njegovoj vjeri da je Bog nositelj života i da život, koji je čovjeku darovan, valja uporabiti za unapređenje Božjeg svijeta i time se Bogu odužiti.

Prof. dr. sc. Mislav Grgić, dekan FER-a